

ANASINIFINA BAŞLAYAN ÇOCUKLARA AİLELER NASIL DAVRANMALIDIR?

Anasınıfına başlama hem aile için hem de çocuk için çok önemli bir ilk adımdır. Aileler birçok kaygı yaşamaktadırlar. Özellikle de anneye fazla bağımlı olan ve evde kural öğretilmemiş, sorumluluk verilmemiş olan çocuklar için anne-babalar daha fazla kaygı duymaktadırlar. Çünkü genellikle bu çocuklar daha fazla uyum problemi yaşamaktadırlar.

Çocuklar becerileri gelişmeye başladığı dönemden itibaren kendi ihtiyaçlarını karşılamaları için teşvik edilmelidirler. Ayrıca, yemek, uyku, temizlik vb gibi konularda kurallar öğretilmelidir. Çocuk 2 yaşından itibaren yavaş yavaş nerede nasıl davranması gerektiği konusunda bilgilendirilmelidir. İstenen davranışlarla istenmeyen davranışların farkını öğrenmeye başlamalıdır. Burada tutarlılık önemlidir. İstenen davranışı karşısında her zaman olumlu bir ilgi alması çocuğu bu şekilde davranmaya isteklendirecektir. İsteklerinin makul ölçülerde karşılanması, bazı isteklerinin karşılanamayacağını bilmesi gerekmektedir. Aksi halde anne-babanın her talebi karşılayan tavrını çocuk girdiği her ortamda bekleyecek ve sonunda hayal kırıklığına uğrayarak yuvaya gitmek istemeyecektir.

Öncesinde kural ve sınır öğretilen, sabretmeyi ve beklemeyi öğrenen ve anne ile bağımlılık ilişkisi yerine bağımsızlık özelliğini kazanan bir çocuk yuvaya başlamak konusunda pek bir sorun yaşamayacaktır.

Anne-babanın çocuğun gideceği yuvayı çocuk olmadan seçmeleri ve karar verdikten sonra çocuğu götürmeleri uygundur. Çünkü seçme kararı çocuğa verildiğinde bizim için önemli olmayan kriterler çocuklar için önemli olabilir ve belki de pek uygun olmayan bir yuvayı çocuğumuz istediği için seçmek zorunluluğu oluşabilir. Biz de bunun etkisinde kalabiliriz.

Çocuk için uygun yuvaya karar verdiğimizde çocuğa bundan sonra oyun oynayabileceği, arkadaş edineceği ve yeni bilgiler edineceği bir okula gideceği söylenmelidir ve bir gün sadece ziyarete gidilmelidir. Ziyaret saatinin çocukların eğlenceli bir aktivite saati olması yararlı olabilir. Tüm yuvayı gezdikten ve kendi öğretmenini tanıştırdıktan sonra yuva yetkilisi çocuğa yuva hakkında bilgiler verebilir. İlk gün fazla kalınmadan dönülmelidir. Özellikle 3 yaşındaki çocuklar için çocuk istekli de ilk hafta günde 1-2 saatten fazla yuvada kalmaması uygun olmaktadır. İkinci hafta 3-4 saate çıkarılabilir. Mümkün ise dönem boyunca, değilse hiç değilse 2 ay boyunca çocuğun yarım gün yuvaya devamı daha uygun olmaktadır. Çünkü 3 yaş grubu çocuklar için tüm gün program psikolojik olgunlaşmalarının yetersizliği nedeniyle fazla yoğun gelebilmektedir.

Yeni başladığı dönemde çocuğa fazla soru sormak, yuvayı fazla övmek, ne yediğiyle fazla ilgilenmek, sık sık yuvaya gidip bakmak çocuğun uyumunu bozabilmektedir. Çocukla ilgili bilgileri çocuğunuz yanınızda değilken yuva yetkilisinden almalısınız. Çocuğu sorularla bunaltmak yerine kendi anlattığı bir şey olursa onu dinleyip, ne kadar takdir ettiğinizi ve okula başladığı için onunla ne kadar gurur duyduğunuzu belirtebilirsiniz.

Her şey yolunda gidiyor görünürken bile bir gün birden bire çocuğunuz yuvaya artık gitmek istemediğini belirtebilir. Paniğe kapılmadan sıkıntısının ne olduğunu anlamaya çalışmalısınız. Çünkü çocukların yuvaya gitmek istememeleri genellikle yuva ile ilgili bir sorun olmamaktadır. Bazen yeni bir kardeşin geliyor olması, bazen anne ile ilgili sıkıntılar, bazen evde olan bir huzursuzluk gibi birçok neden çocuğun yuvaya gitmek istemediğini belirtmesine neden olabilmektedir. Bu durumda yuvadaki uzmanlarla görüşüp onlardan yardım almalısınız.